

2022-03-09

En festivalgeneral minns de första åren

Intervju med Bengt Ericsson.

Initiativtagaren och Festivalgeneralen minns de första åren och utvecklingen därefter.

Hur och när blev du intresserad av musiken?

Jag var Johnny Cash fantast på det tidiga 70-talet. Råkade köpa en samlingsskiva med en Johnny Cashlåt jag inte hade och där fanns även en låt med Flat & Scruggs. Hooked. Upptäckte Bluegrassfestivalen i Gränna som jag sedan besökte i drygt 20 år. Efter några år upptäckte jag Oldtime musiken som jag tyckte var mer inkluderande för där kunde alla sitta med och ”löda på”. Åkte även till Kattinge i Danmark flera år och där befästes Oldtimemusikens gemenskap.

Hur och när bestämde du dig att starta en festival?

Jag och min kompis Anders Lönedal åkte upp, som sagt, till Grännafestivalen och stormtrivdes med den miljön och allt som hände där. Detta måste vi kunna göra nåt av på hemmaplan, tänkte vi. Så vi två startade en Bluegrassfestival själva år 1987 strax utanför Göteborg. Från den stunden kunde jag titulera mig Festivalgeneral.

Den första scenen var Tollereds klassiska festplats i Floda. Då var festivalen i juni och den hette nog bara ”Näas Bluegrass & Oldtime Festival”.

Vi fick ta på oss alla roller som krävdes för att driva en festival; organisatör, korvförsäljare, lottförsäljare, stå i biljettkassan, vara konferencier, ragga band, fixa logi och resor, trycka upp affischer. Ja, listan tar inte slut. Det var ju inte heller tal om några gager i egentlig mening.

De första åren litade vi till donationer och sponsorer för att klara ekonomin men det höll inte alltid så ibland fick man ta ur egen ficka för att betala räkningarna. I detta sammanhang måste jag nämna Sture Svarén som var en enorm stötta på många vis.

Drivkraften var ju att placera oss på Bluegrasskartan i Sverige. Här på västkusten fanns ju inte något ställe för musiken att visa sig på. Det går inte att sticka under stol med att det många gånger var jobbigt och ensamt i början. Under den första tiden kunde vi inte ha en festival varje år utan det blev något uppehåll.

Sedan har vi varit på flera ställen; Lekhuset på Nääs Slott, Floda Lada och sen Sjövikens festplats, Ätran.

Kommer du ihåg vilka band som spelade första festivalen?

Det finns ju ingen dokumentation från denna tid utan det är minnet och eventuella fotografier som styr det man kommer ihåg. Men på den första festivalen uppträdde sannolikt:

Norrbärke Bluegrass Boys, Betty Bakingplate and the Barking Bulldogs, Olle Strandberg och Olle Sidén, samt möjligen Just 4 fun och Cayenne.

På något av de första åren vill jag minnas att det t.o.m. snöade så artisterna frös i sina scenkläder.

På någon av de första festivalerna uppträdde även Geoff Stelling. Det gick inte att säga nej till en sådan stjärna trots att vi saknade ekonomi för det. Men då trädde Sture Svarén in och räddade situationen.

Har du några roliga minnen från festivaltiden?

En dråplig situation som även belyser finansieringssvårigheterna var ju att jag betalade gagerna med egna sparpengar till ett band tre år efter att de spelat på festivalen. Bandmedlemmarna blev väldigt överraskade men väldigt glada. Att betala kändes som en hederssak för mig. De hade skrivit av skulden för länge sen och satt upp gaget på arrangörsförluster. Men det blev en fin knorr.

Minns även två unga turister från England eller USA som hade vägarna förbi på E20. De såg vår skylt och svängde in till festivalen och frågade om de fick spela. Vi hade ju fullt program och egentligen inget att erbjuda, men de fick spela i en paus. Killen spelade på en väldigt "crappy" banjo och hon hade ett flatfootbräde med sig. MEN så fantastiskt bra de var. Det var nog bland det bästa jag hört i Oldtime-väg, någonsin, verkligen mindblowing.

Det hände en massa roliga grejor hela tiden. År 2007 erhöll jag Amerikanska Folkmusikföreningens Award för mina insatser med Nääs ville festivalen.

Festivalen var även i Hemsjö kyrka under några år under den sk Oh-Brother-Where-Art-Thou-perioden. Jag minns en gång när det var fullpackat i kyrkbänkarna. Anders Ternestens band spelade och de delade ut texten till "Down to the river to pray". Anna Eriksson tog upp allsång och det kändes nästan som kyrktaket lyfte. Det blev en oförglömlig konsert.

Det bildades en formell förening först 2002. Hur påverkade det arbetet?

Det hände mycket i mitt liv runt millenniumskiftet och då tog festivalgeneralarbetet för stor del av tillvaron. Jag var nog inte så bra på att delegera så vi kom fram till att det behövdes en ny struktur för att driva festivalen där man delade arbetsuppgifter och ansvar. Då kom bl a Mille Olsson och Micke Silvander in i bilden och den 6 november 2002 bildades Nääs ville Bluegrass Music Association med Thorsten Jacobsson, Bosse Nilsson, Alf Nyman, Ingrid Hedman, Hasse Åhsberg, Bengt Adielsson, Carina Äng, Bengt-Åke Forsberg och Jan Carlström i styrelsen.

Det förändrade förutsättningarna väldigt mycket. Det blev fler som arbetade med planering och det praktiska kring festivalen.

Har du några råd till någon som vill starta en festival?

Ja, först och främst - gör det aldrig ensam. Se till att det finns en organisation och en bra arbetsfördelning för festivalarbetet. Men det ger väldigt mycket tillbaka när man är på festivalen kan njuta frukterna av sitt slit.

Vad gör du nu?

Jag har sedan länge blivit biten av medeltiden och återuppför ett engelskt bågskyttekompani från 100-års kriget, dvs 1340-talet. Jag har även intresserat mig för historiskt skytte med svartkrutsvapen. Under en kortare period deltog jag även i reenactments av det amerikanska inbördeskriget och där kom det väl till pass att spela oldtime banjo. Annars spelar jag inte så mycket nu. Lever gott som pensionär med hönsen här hemma.

Hur tänker du nu när festivalen lever kvar 30 år senare?

Det är otroligt att den plattform jag skapade där nya band kunde få visa vad de kunde finns kvar. Och att namnet jag hittade på lever kvar. Det är hedersamt. Och det är roligt att jag på detta sätt får bli lite nostalgisk.

Hur ser du på framtiden för musiken, festivaler mm?

Jag tror att den här typen av musik kommer att fortsätta att "booma". Det finns många trender där man går tillbaka till ursprungsmusik. Nya och unga människor intresserar sig för både Bluegrass och Oldtime. Med detta starka intresse går det nog att hålla de här "icke-kommersiella" festivalerna hur länge som helst om man bara inte låter kostnaderna dra i väg.

Vad vill du berätta mer?

Vi får inte glömma Nääs Café som möjliggjorde att vi kunde hålla kontinuiteten på musiken på årsbasis med konserter och jam.

Vi fick möjlighet att presentera många artister, t ex Tom, Brad & Alice, Ross Nickerson, Frank Wakefield, Bluegrass ETC, Tom Paley & Joe Locker, Relief, 50 Fingers, The Crooked Jades m fl.

Sture Svarén betydde mycket för hela Nääsvilles utveckling. Han ordnade in festivalen på Nääs Slott, en optimal festivalplats och han introducerade oss till Hemsjö kyrka där vi var i ett par år i anslutning till festivalen.

Avslutning

Till sist får jag tacka dig Bengt för denna nostalgiska pratstund. Tack själv, det var roligt att få komma till tals.

(Olle Strandberg och Olle Sidén, Geoff Stelling, Norrbärke Bluegrass Boys, Bengt och Anders, Betty Bakingplate & the Barking Bulldogs, Country Comfort)